

การลดต้นทุนการปลูกข้าวเชิงพุทธวัฒนธรรมในจังหวัดราชบุรี*

Cost Reduction of Rice according to Buddhist culture in Ratchaburi Province

ภัทรพล ใจเย็น

Phatraphol Jaiyen

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand.

Email: phatraphol1@hotmail.com

Received January 18, 2020; Revised March 22, 2020; Accepted April 30, 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยชื่อว่า การลดต้นทุนการปลูกข้าวเชิงพุทธวัฒนธรรมในจังหวัดราชบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อศึกษารูปแบบและการจัดการการลดต้นทุนการผลิตข้าวในจังหวัดราชบุรี 2) เพื่อศึกษาการบูรณาการพุทธธรรมในการลดต้นทุนการผลิตข้าวในจังหวัดราชบุรี และ 3) เพื่อศึกษากระบวนการลดต้นทุนการปลูกข้าวเชิงพุทธวัฒนธรรมในจังหวัดราชบุรี การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก พระภิกษุสงฆ์ นักวิชาการ ประธานโครงการการลดต้นทุนการปลูกข้าว ผู้ใหญ่บ้าน ชาวนา จำนวน 10 ท่าน เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในการทำวิจัยในครั้งนี้

ผลการวิจัยพบว่า

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า การใช้พุทธธรรมในการแก้ปัญหาการลดต้นทุนการปลูกข้าวในจังหวัดราชบุรีได้พบว่า (1) ทำให้เกิดรูปแบบการลดต้นทุนการปลูกข้าวทำให้ลดต้นทุนได้จริงโดยอาศัยหลักธรรมในพระพุทธศาสนา (2) หลักธรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาการลดต้นทุนการปลูกข้าวคือหัวใจเศรษฐกิจคือ ขยันทำงาน รักษาสิ่งของไว้ เลี้ยงชีพชอบ และวางตัวให้เหมาะสม (3) และมีกระบวนการในการลดต้นทุนการปลูกข้าวโดยอาศัยคุณธรรมในการดำเนินชีวิตและอาศัยหลักทางสายกลางในดำรงชีพด้วยความขยันและไม่ประมาท ซึ่งทำให้ชาวนาในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรีมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิม ทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชน และทำให้ประชาชนมีความสุขมากขึ้น และมีรายได้สูงขึ้น ทำให้ประชาชนย้ายถิ่นน้อยลง

คำสำคัญ : ต้นทุน, การลดต้นทุน, ข้าวไร่, พุทธวัฒนธรรม

* ปรับปรุงจากประชุมวิชาการระดับชาติ MCU Congress II

Abstract

The research entitled “ the cost reduction of rice plantation according to Buddhist culture in Ratchaburi province and the objectives of this research were (1) to study the model of cost reduction of rice plantation according to Buddhist culture in Ratchaburi province, (2) to study the integration of Buddhadhamma towards cost reduction of rice plantation in Ratchaburi Province, (3) to study the process of cost reduction of rice plantation according to Buddhist culture in Ratchaburi province. A research methodology was a qualitative research by collecting the data through the depth interview from the 10 community leaders , monks, academican, chairman of rice project and farmers as the key informants of this research.

The Findings of Research as follows :

From the depth interview found that the way to use the Buddhist culture to solve the cost reduction of rice plantation in Ratchaburi province , found that (1) it could really reduce the cost of rice plantation , (2) Dhamma to use for solving the rice cost as the heart of millionaire name as working hard , assets keeping , right livelihood and life balance (3) had the process to reduce the rice cost by using Dhamma for living , using the middle way, working hard and no negligence. Therefore , it made the people in Banpong sub-district of Ratchaburi province happy and had high standard of living , had the harmony and happiness , high income and no migration problem anymore.

Keywords: Cost; Cost Reduction; Rice Plantation; Buddhist Culture

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยตามกระแสหลักโดยใช้ระบบทุนนิยมมักจะมุ่งเน้นการเจริญเติบโตเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ซึ่งให้ความสำคัญต่อมิติความเป็นธรรมทางสังคมน้อยมาก นอกจากนี้ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาจจะให้ความสำคัญกับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นผลทำให้สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามวิถีทางของความทันสมัย ให้ทุกคนมีชีวิตตามที่ต้องการไปสู่ความเป็นคนทันสมัย จากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยกำลังเผชิญนี้ส่งผลกระทบร้ายแรงไปสู่ประชาชนเกือบทุกระดับของสังคมไทย โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองได้กลายเป็นปัจจัยดึงดูดคนในชนบทให้อพยพย้ายถิ่นเข้าสู่เมือง (กรมการพัฒนาชุมชน, 2549) เพื่อขายแรงงานส่งผลให้ชุมชนขาดศักยภาพในการร่วมกันทำกิจกรรมกลุ่มและทำให้เกิดการล่มสลายทางโครงสร้างวัฒนธรรมของชุมชน รวมทั้งปัญหาสังคมเริ่มทวีความรุนแรงและมีจำนวนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรม ปัญหาวิกฤติทางศีลธรรม หรือปัญหาสังคมอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2550) โดยพบว่าทุก

วันนี้ประเทศไทยมีอาชญากรรมในอัตราสูงมาก การปล้น การจี้ ลักขโมยเกิดขึ้นอย่างมากมาย การคดโกงหรือคอร์รัปชันสาเหตุมาจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอก อันได้แก่ ความย่อหย่อนในศีลธรรมและคุณธรรม ความขาดแคลน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ความอยากได้ใคร่ดี ความกลัวว่าจะน้อยหน้าตนอื่น การแข่งขันในทางวัตถุ ความเคยชินและความคิดว่าคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติ และปรากฏการณ์ในสังคมไทยยังพบว่าคนไทยหมกมุ่นในอบายมุข ปัจจุบันคนไทยดื่มเหล้าสูงสุดเป็นอันดับ 1 ในเอเชีย และติดอันดับ 1 ใน 15 ของโลก และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ประเทศอื่นมีแนวโน้มลดลง และยังพบว่าคนไทยนิยมเล่นการพนันและซื้อหวยอย่างแพร่หลาย ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว เมื่อผนวกกับความพึงพอใจกับค่านิยมบริโภคนิยม ซึ่งแพร่หลายไปยังทุกระดับ ไม่ว่าผู้ใหญ่หรือเด็ก เมืองหรือชนบท จึงนำไปสู่ปัญหาต่างๆ มากมาย อาทิ ปัญหาหนี้สิน ปัญหาความแตกแยกในครอบครัว และปัญหาอาชญากรรม

โดยในขณะนี้สังคมไทยกำลังเผชิญกับวิกฤตทางศีลธรรม ซึ่งโดยเนื้อแท้แล้วยังเป็นรากเหง้าของวิกฤตต่างๆ อีกมากมายในปัจจุบัน อาทิ วิกฤตด้านสิ่งแวดล้อม วิกฤตทางการเมือง และวิกฤตทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงช่องว่างที่กว้างขึ้นระหว่างคนรวยกับคนจน และความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นภายในชาติ นอกนั้นวิกฤตศีลธรรมดังที่กล่าวมายังเป็นภาพสะท้อนถึงความล้มเหลวของสถาบันต่างๆ (กิริติ บุญเจือ, 2551) ซึ่งมีหน้าที่ในการเสริมสร้างศีลธรรมในสังคมไทย อาทิ ครอบครัว ชุมชน โรงเรียน และสถาบันศาสนา กล่าวคือ ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีหน้าที่ให้การกล่อมเกลางานศีลธรรมแก่ผู้คนโดยเฉพาะในช่วงต้นๆ ของชีวิต ในอดีตครอบครัวได้มีบทบาทอย่างสำคัญในการจรรโลงศีลธรรมทางสังคม (พระพรหมคุณาภรณ์ ป.อ. ปยุตฺโต, 2551) แต่ปัจจุบันครอบครัวมีบทบาทลดน้อยถอยลงอย่างเห็นได้ชัด สำหรับชุมชนเองในอดีตครอบครัวถูกแวดล้อมด้วยชุมชน ชุมชนจึงมีความสำคัญรองลงมาจากครอบครัวในการกล่อมเกลาศีลธรรมแก่บุคคลตั้งแต่เด็กจนโต การกล่อมเกลานั้นอาจเกิดจากปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในชุมชน ซึ่งมักดูแลเอาใจใส่ดูแลกันในฐานะเครือญาติกันหรือการนับถือเสมือนญาติพี่น้องกันทั้งหมู่บ้าน ประกอบกับวิถีชีวิตที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันภายในชุมชน ซึ่งจากสภาพดังกล่าวได้เปลี่ยนไปอย่างแทบจะสิ้นเชิง ความผูกพันแน่นแฟ้น ภายในชุมชนได้จางหายไปมาก เศรษฐกิจสมัยใหม่ทำให้ผู้คนพึ่งพาตลาดและปัจจัยภายนอกมากขึ้น ผู้คนจึงเป็นอิสระจากชุมชนและใช้ชีวิตในลักษณะต่างคนต่างอยู่มากขึ้น และประเพณีต่างๆ ก็มีผู้คนเข้าร่วมน้อยลง เพราะไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตสมัยใหม่ จึงมีอิทธิพลต่อสำนึกศีลธรรมของผู้คนน้อยลง กล่าวอีกนัยหนึ่งกระแสการพัฒนาให้ทันสมัย ได้ทำให้ชุมชนอ่อนแอเป็นลำดับ

แนวทางการพัฒนาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 11 (2555-2559) ที่มุ่งพัฒนาประเทศสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” (green and happiness society) ภายใต้แนวปฏิบัติของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการพัฒนาทุน 3 ประการ คือ ทุนทางสังคม ทุนทางเศรษฐกิจ และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งการสร้างความสุขให้เกิดขึ้นแก่คนและสังคมไทย (อำพน กิตติอำพน, 2547) ได้ให้ความสำคัญกับการเมืองระดับท้องถิ่น ซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนระดับรากหญ้า และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมมากขึ้น เน้นการพึ่งตนเอง ช่วยเหลือเกื้อกูล ควบคู่ไปกับการพัฒนาชุมชน

ในภาพรวมทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม ที่อาศัยความเข้มแข็งของชุมชนและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคมรวมพลังเพื่อให้เมืองและชุมชนมีความสงบ สะอาด ปลอดภัย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และวิถีชีวิตมีความสุข เพื่อก่อให้เกิดเศรษฐกิจฐานที่เข้มแข็งและช่วยลดความยากจนที่มีอยู่ ทั้งที่เป็นทุนทางสังคม ทุนทางเศรษฐกิจ และทุนทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งได้อย่างเป็นระบบ (คณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์เศรษฐกิจฐานราก, 2559)

จังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีปัญหาในการดำรงชีพด้านการเกษตร โดยเฉพาะการปลูกข้าวทำให้มีหนี้สินมากมาย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาทางในการแก้ปัญหา โดยใช้หลักธรรมในพระพุทธศาสนาเข้ามาช่วยชาวนาในจังหวัดราชบุรี มีคุณภาพชีวิตที่ดี สืบทอดวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และสังคมมีความปลอดภัย ซึ่งจังหวัดราชบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร 100 กิโลเมตร มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ประเพณีและวัฒนธรรมมีเอกลักษณ์โดดเด่น และมีฐานเศรษฐกิจที่หลากหลายรายได้หลักของจังหวัด คือ ภาคการเกษตร เป็นพื้นที่การพัฒนาตามแนว เชื่อมโยงถึงพม่า โดยจังหวัดราชบุรีมีลักษณะสำคัญที่น่าสนใจคือมีการรวมกลุ่มของศรัทธาหรือชาวบ้าน ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ชายหญิงในการเข้าวัดทำกิจกรรมทางศาสนาการรวมกิจกรรมในประเพณีพื้นบ้านเช่นระบบการเลี้ยงผีการดูแลรักษาป่าอันเป็นรากฐานสำคัญในการเริ่มต้นการเสริมสร้างพลังทางศีลธรรมระดับบุคคลแล้วเชื่อมโยงกับการเสริมสร้างพลังทางศีลธรรมระดับสังคมเพื่อผลักดันให้เกิดสภาพแวดล้อมและระบบสังคมที่เกื้อกูลต่อวิถีชีวิตจิตสำนึกและความสัมพันธ์ที่ดีงาม ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าด้วยวิธีนี้จะเป็นส่วนช่วยให้สังคมในจังหวัดราชบุรีดำเนินชีวิตตามหลักพุทธศาสนาสืบต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและการจัดการการลดต้นทุนการผลิตข้าวในจังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาการบูรณาการพุทธธรรมในการลดต้นทุนการผลิตข้าวในจังหวัดราชบุรี
3. เพื่อศึกษากระบวนการลดต้นทุนการปลูกข้าวเชิงพุทธวัฒนธรรมในจังหวัดราชบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องโครงการการลดต้นทุนการปลูกข้าวเชิงพุทธวัฒนธรรมในจังหวัดราชบุรีศึกษาขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหาได้แก่เพื่อศึกษารูปแบบการการผลิตข้าวแบบยั่งยืนตามแนวพุทธบูรณาการ
2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลได้แก่จังหวัดราชบุรีโดยศึกษากรณีโครงการนำร่องของชุมชนบ้านหนองปลาหมออำเภอบ้านโป่งจังหวัดราชบุรีเท่านั้นและผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือปราชญ์ชาวบ้านผู้นำชุมชนพระสงฆ์และชาวนาในชุมชนบ้านหนองปลาหมอเป็นต้น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตการวิจัยออกเป็นดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย หลักธรรมในพระพุทธศาสนา

2. ขอบเขตด้านประชากรในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลหลัก

สำหรับประชากรในด้านการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง และแหล่งข้อมูลในการศึกษา ประกอบด้วย

1. ประชากร และผู้ให้ข้อมูลหลัก

2. ผู้นำชุมชน พระสงฆ์ ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำเกษตรกร และชาวนา ของอำเภอบ้านโป่ง จังหวัด

ราชบุรี

ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเจาะจงเลือกพื้นที่ คือ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เริ่มตั้งแต่ตุลาคม 2557 – เดือนกันยายน 2558 เป็นเวลา 1 ปี

ผลการวิจัย

1. ผลสรุปการวิจัยการการลดต้นทุนการผลิตข้าวเชิงพุทธบูรณาการในจังหวัดราชบุรี จากการศึกษาวิเคราะห์หลักการทำงานโดยวิธีการลดต้นทุนการผลิตข้าวเชิงพุทธบูรณาการในจังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยได้สรุปผลได้ดังนี้

1) สภาพปัญหาการทำการเกษตรที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทำให้เกิดแนวคิดที่มุ่งแสวงหาทางออกให้แก่สังคมในด้านการเกษตรได้มีทางเลือกใหม่ ๆ เกิดขึ้น ซึ่งปฏิเสธแนวคิดการทำการเกษตรแผนใหม่ แม้ว่าเกษตรแบบเคมียังคงเป็นกระแสหลักของระบบเกษตรของประเทศไทย แต่แนวโน้มของการทำเกษตรกรรมเช่นนี้กำลังทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง โดยปัจจุบันเกษตรกรรมทางเลือกได้กลายเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น เช่น เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรยั่งยืน เกษตรผสมผสาน พุทธเกษตร และ เกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นต้น

การเกษตรแนวพุทธ เป็นการลดต้นทุนการผลิตข้าวเชิงพุทธบูรณาการ ถือว่าเป็นเกษตรทางเลือกที่อิงกับธรรมชาติโดยอาศัยหลักคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าในการดำเนินชีวิต โดยมีหลักธรรมเป็นเครื่องยึดในการดำเนินชีวิตที่ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสามารถอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างสมบูรณ์ ก่อให้เกิดความยั่งยืนในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ การลดต้นทุนการปลูกข้าวเป็นเกษตรที่มีเป้าหมายเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยทางผลผลิตต่อผู้บริโภค และบูรณาการกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาปรับใช้ทางเกษตรและคำนึงถึงความคุ้มค่าที่ได้รับ

2) วิธีการทำนาข้าวตามวิถีพุทธ เป็นแนวคิดทางเศรษฐกิจ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นลักษณะเด่นของเศรษฐกิจตามวิถีพุทธ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

(1) เป็นหลักคิดตามแนวการสอนของพระพุทธศาสนา โดยกรอบของศาสนาธรรมเป็นปัจจัยของประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งพระพุทธศาสนาสอนให้ชยัน อดทน ส่งเสริมความสามัคคี ละความเห็นแก่ตัว มีฉันทิสิ สอนให้คนเป็นคนดี มีเมตตา มีคุณธรรม ชื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ส่วนรวม มีสัมมาทิฐิ เป็นต้น

(2) มีหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามากมายที่สามารถนำมาปรับใช้กับการดำเนินชีวิตของประชาชนได้ เพื่อให้การดำรงชีวิตมีความสุขและพ้นทุกข์ การดำเนินชีวิตแบบพึ่งตนเองของประชาชนในประเทศไทย อีกทั้งการศึกษาหาความรู้สร้างนิสัยขยันหมั่นเพียร ชื่อสัตย์สุจริต ประหยัด อดออม แบ่งปัน มีเหตุผลในการกระทำสิ่งต่าง ๆ อาศัยความรู้รอบตัว โดยอาศัยวิถีทางธรรมชาติในการพึ่งพากันและกันอย่างสมดุล ทำให้เกิดความเข้าใจในการอยู่รวมกัน

(3) เป็นการมุ่งเน้นการพัฒนาอย่างสมดุล นับตั้งแต่การใช้ทรัพยากรทุกชนิดอย่างสมดุล ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางกายภาพที่เป็นวัตถุ เงินทุน ระบบนิเวศวิทยา ทรัพยากรทางสังคมวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ ค่านิยม อย่างเป็นองค์รวมภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าอย่างสมดุลมากกว่าการเน้นการสร้างความเร็วเติบโตทางเศรษฐกิจ

(4) เป็นการมุ่งเน้นเป้าหมายของกิจกรรมการพัฒนาโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมด้วยการมองโลกแบบองค์รวมเพื่อให้ผลของการพัฒนาเกิดประโยชน์ทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม เพื่อความเชื่อมโยงสัมพันธ์ที่คำนึงถึงอนาคตวันข้างหน้ามากกว่าปัจจุบัน

(5) เป็นการมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีคุณธรรมกำกับความรู้ในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้เพราะคนที่มีคุณภาพจะสามารถใช้สติปัญญาในทางที่ถูกต้องมีเหตุผล และใส่ใจเรียนรู้ คิดค้น ปรับปรุงวิธีการ แนวทางในการจัดการทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม สมดุล แก้ไขข้อบกพร่องทั้งต่อตนเองและสังคมโดยรวม ก็จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

(6) เป็นการมุ่งเน้นการพัฒนาที่ก้าวหน้าอย่างมั่นคง โดยเริ่มจากการพัฒนาฐานรากของสังคม ด้วยการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในระดับครอบครัวให้มีคุณธรรมและเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ก่อน แล้วจึงค่อยเพิ่มระดับการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน ได้แก่การร่วมกลุ่มอาชีพ โดยการจัดระบบการออม การจัดสวัสดิการของชุมชนอย่างมีคุณธรรมและสร้างเครือข่ายในชุมชนขยายไปสู่สังคม จะทำให้การพัฒนาไปถึงประชาชนส่วนใหญ่โดยตรง การพัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอนดังกล่าวกว่า จะทำให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน ดังนั้น การทำพุทธเกษตรตามหลักพุทธธรรมในเชิงพุทธวัฒนธรรมนั้น เป็นการนำเอาหลักพระพุทธศาสนามาใช้ในการทำการเกษตร ซึ่งหมายถึงทางสายกลาง เพื่อการอยู่ดีมีสุข การอยู่ดีกินดี เรียกว่าหัวใจเศรษฐกิจ ได้แก่ อุ อา กะ สะ

การลดต้นทุนการปลูกข้าวตามแนวพุทธวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนา เป็นแนวคิดในการพัฒนาสังคมและชุมชน โดยเน้นทำการเกษตรแบบเรียบง่าย ตามแบบวิถีชีวิตของคนไทยที่เรียบง่ายงดงามและสมถะ เป็นการเกษตรที่ยึดหลักการของเกษตรธรรมชาติ ประสานกับการดำรงชีวิตตามแนวพุทธศาสนา ไม่ได้เน้นการใส่ปุ๋ยเคมี ไม่เน้นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ไม่เน้นการทำลายสิ่งแวดล้อม ไม่เน้นการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ยึดหลักธรรมชาติของสังคมไทยที่มีความสุขช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เอื้ออาทรต่อกัน และยึด

หลักพุทธธรรมในพระบรมพุทธานุภาพในการดำเนินชีวิตและการเกษตร เพื่อจะได้อยู่ดีมีความสุข ในสังคมเกษตรตามแนวพระพุทธานุภาพนั้น เป็นสังคมที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน สังคมจะอยู่ดีมีความสุขได้ จึงเกิดแนวคิดในการพัฒนาคนและสังคมจะต้องยึดหลักพระพุทธานุภาพเป็นมรรควิธีในการแก้ปัญหา จะต้องยึดหลักพุทธวิธีในการแก้ปัญหาของเกษตรกร เพราะเกษตรกรและภาครัฐยังขาดแนวทางในการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพราะขาดคุณธรรมและจริยธรรมเป็นอย่างมาก จำเป็นจะต้องยึดหลักพระพุทธานุภาพในการแก้ปัญหาโดยเฉพาะปัญหาของเกษตรกรไทย เช่น หลักสงเคราะห์ซึ่งกันและกันเพื่อความสามัคคีในหมู่คณะ ต้องอาศัยหลักคำสอนของพระพุทธานุภาพ คือ สังคหวัตถุ 4 ได้แก่

1. ทาน การให้ การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน
2. ปิยวาจา การเจรจาที่สุภาพ
3. อุตถจริยา การประพฤติปฏิบัติที่ดีเป็นประโยชน์ต่อสังคม การบำเพ็ญตนช่วยเหลือสังคม
4. สมานัตตตา การประพฤติปฏิบัติเสมอต้นเสมอปลาย มีความซื่อสัตย์ต่อกัน ซึ่งสังคมจะอยู่ดีมีความสุขอยู่ได้ ต้องอาศัยหลักธรรมช่วย

ปัญหาอุปสรรคสำคัญ

ปัญหาอุปสรรคสำคัญในด้านต่าง ๆ จากการทำนาของเกษตรกร พอสรุปได้ดังนี้

เกษตรกร

- 1) มีความรู้ต่ำ ซึ่งหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่จบชั้นศึกษาภาคบังคับ
- 2) ไม่มีการจดบันทึกรายรับรายจ่าย
- 3) มีภาวะหนี้สิน
- 4) ไม่มีที่ทำกิน
- 5) บางส่วนติดอบายมุขและการพนัน
- 6) มีค่าใช้จ่ายสูงแต่รายได้ต่ำ
- 7) มีการอพยพย้ายถิ่นมาก
- 8) สภาพการตลาดและราคาผลผลิตไม่จูงใจในการผลิต
- 9) ขาดการเข้าถึงข้อมูล
- 10) ขาดแคลนแรงงาน

ผู้นำชุมชน

- 1) ผู้นำบางส่วนมีความรู้ และส่วนใหญ่อายุมาก
- 2) ขาดภาวะการเป็นผู้นำที่ดีและไม่เข้าถึงแหล่งความรู้
- 3) มีภาระงานมากจากหน่วยงานทางราชการและขาดความสนใจ
- 4) ขาดความเสียสละและการให้ความร่วมมือ

5) ไม่มีวาระ หรือหมุนเวียนการทำงาน ให้ความนับถือกันตามระบบอาวุโส

รวมถึงปัญหาทัศนคติด้านการยึดติดว่าชาวที่แข็งแรง คือ ชาวที่มีสีเขียว ทำให้เกษตรกรไม่สบายใจเมื่อเห็นชาวไม่เขียว เมื่อเทียบกับการทำนาเคมีที่ผ่านมา ทำให้มีความต้องการใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อเร่งใบให้เขียว ซึ่งต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนทัศนคติ

ปัญหาความไม่มั่นใจในการคุมหญ้า เนื่องจากเกษตรกรมีความกังวลเรื่องหญ้า ซึ่งเป็นปัญหาหลักในการทำนาข้าว เพราะการทำนาหว่าน ทำให้การกำจัดหญ้า ไม่สามารถทำได้ดีเท่านาดำ ปัญหาความไม่มั่นใจในการปราบแมลงศัตรูพืชด้วยวิธีการทางธรรมชาติ เนื่องจากเกษตรกรไม่มีความเชื่อมั่นในการใช้วิธีการทางธรรมชาติเพื่อปราบแมลงศัตรูพืช เช่น เพลี้ยกระโดด หรือหนอนกอ เพราะมีความเคยชินกับการใช้สารเคมี และคิดว่าได้ผลมากกว่า รวมทั้งเพื่อนบ้านรายอื่น ๆ นิยมใช้สารเคมี ทำให้เกิดปัญหาความลังเลเพราะใช้วิธีการแก้ปัญหาไม่เหมือนคนอื่น รวมถึงกลัวไม่ได้ผล

ภัยจากธรรมชาติ

ปัญหาภัยพิบัติเป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อประเทศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และระบบนิเวศมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเสื่อมโทรม ส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติรุนแรงมากขึ้น ทั้งการเกิดอุทกภัย ดินถล่ม ภัยแล้ง รวมถึงเกิดโรคและแมลงศัตรูพืชระบาด ซึ่งสถานการณ์ภัยพิบัติได้สร้างความเดือดร้อนต่อเกษตรกรและประชาชน และสร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยเฉพาะภาคการเกษตรที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เพราะพื้นที่การเกษตรและผลผลิตการเกษตรจะได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี ทำให้เกษตรกรสูญเสียรายได้และขาดความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

สภาพปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการเกษตรโดยทั่วไป มีดังต่อไปนี้

- 1) ปัญหาภัยแล้งฝนทิ้งช่วง
- 2) ปัญหาอุทกภัย
- 3) ปัญหาศัตรูพืชระบาด

สภาพแวดล้อมทางธรรมชาตินั้นถือว่าเป็นปัจจัยหลักในการประกอบอาชีพทางด้านเกษตร ผลผลิตทางการเกษตรขึ้นอยู่กับธรรมชาติ นั่นคือ สภาพดิน แสงแดด น้ำ และอากาศ ถ้าสภาพทางธรรมชาติไม่เอื้ออำนวยต่อการทำการเกษตรแล้ว ผลผลิตที่ได้ก็จะไม่ได้ผลเท่าที่ควรหรือทำให้ผลผลิตเสียหายไม่คุ้มทุนต่อการลงทุนปลูกข้าว

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการทำนาโดยการลดต้นทุนการปลูกข้าวเชิงพุทธวัฒนธรรมของตำบลหนองปลาหมอ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ทำให้เกิดรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้หลักคิดทางพระพุทธศาสนาซึ่งใช้ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นเข็มชี้นำในการลดต้นทุนในการปลูกข้าวซึ่งสามารถลดต้นทุนการปลูกข้าวได้จริง

และสามารถจะพึงพึ่งตัวเองได้ โดยไม่ต้องอาศัยตลาดการค้าต่างประเทศเป็นสำคัญโดยใช้รูปแบบพุทธวิธีดังนี้
รูปแบบพุทธวัฒนธรรมกับการลดต้นทุนการปลูกข้าว

การลดต้นทุนการปลูกข้าวตามหลักพุทธวัฒนธรรม

เป็นการนำเอาหลักพระพุทธศาสนามาใช้ในการทำการเกษตร ซึ่งหมายถึงทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) เพื่อการอยู่ดีมีสุข การอยู่ดีมีกินดี เรียกว่าหัวใจเศรษฐกิจ ได้แก่ อุ อา กะ สะ ซึ่ง รูปแบบพุทธวัฒนธรรมกับการลดต้นทุนการปลูกข้าว

การลดต้นทุนการปลูกข้าวตามหลักพุทธวัฒนธรรมเป็นการนำเอาหลักพระพุทธศาสนามาใช้ในการทำการเกษตร ซึ่งหมายถึงทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) เพื่อการอยู่ดีมีสุข การอยู่ดีมีกินดี เรียกว่าหัวใจเศรษฐกิจ ได้แก่ อุ อา กะ สะ (พระพรหมคุณาภรณ์ ป.อ. ปยุตฺโต, 2551)

1. อุ = อุฏฐานสัมปทา : การช่วยเหลือตัวเอง พึ่งพาตัวเองโดยอาศัยสารเคมีให้น้อยที่สุด พึ่งพาตลาดในประเทศให้มาก มีความขยัน อดทน ทุ่มเหง้าทั้งทางกายและใจในการประกอบอาชีพทำนาด้วยความขยันขันแข็งอย่างต่อเนื่อง มีการวางแผนในการทำนาอย่างเป็นระบบ รวมถึงวิเคราะห์ตลาดในการทำนาอย่างชาญฉลาด

2. อา = อารักขะสัมปทา : เมื่อหามาได้ ต้องรู้จักมีเหตุผลในการใช้จ่ายเงินที่หาได้อย่างชาญฉลาด และ รู้จักออมเก็บทรัพย์ไว้ ใช้ เท่าที่จำเป็น ไม่ฟุ่มเฟือยในการใช้จ่ายในชีวิต รู้จักการรักษาทรัพย์สินในการทำนา ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ในการทำนา รวมถึงรู้จักเก็บพันธุ์ข้าวในการทำนาอย่างเป็นระบบในทุก ๆ ปี

3. กะ = กัลยาณมิตรตา: การมีเพื่อนบ้านที่ดี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ค้นคว้า ใฝ่รู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการทำนา โดยมีเพื่อนบ้านคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้านข้อมูลและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ไม่นำตัวเองไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดีที่จะมีผลต่อการทำนา และ จะทำให้ประสิทธิภาพของคุณภาพในการทำนาดีขึ้น

4. สะ = สมชีวิตา: ความมีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงชีวิตแบบเรียบง่ายอยู่อย่างพอเพียงห่างไกลจากอบายมุข การดำรงตนเหมาะสมไม่ฟุ้งเฟ้อในการดำรงชีวิต มีคุณธรรมในการทำนาอย่างเป็นระบบ ดำรงตนในการเป็นชาวนาอย่างดีไม่ทำตนให้เป็นชาวนาที่เน้นกำไรเป็นสำคัญ และไม่ใช้ปุ๋ยเคมีมากเกินไป ทำนาผสมผสานกับธรรมชาติโดยการตระหนักถึงภัยร้ายที่จะทำลายทรัพยากรธรรมชาติในอนาคต การลดต้นทุนการปลูกข้าวตามแนวพุทธวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนา เป็นแนวคิดในการพัฒนาสังคมและชุมชน โดยเน้นทำการเกษตรแบบเรียบง่าย ตามแบบวิถีชีวิตของคนไทยที่เรียบง่ายงดงามและสมถะ เป็นการเกษตรที่ยึดหลักการของเกษตรธรรมชาติ ประสานกับการดำรงชีวิตตามแนวพุทธศาสนา ไม่ได้เน้นการใส่ปุ๋ยเคมี ไม่เน้นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ไม่เน้นการทำลายสิ่งแวดล้อม ไม่เน้นการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ยึดหลักธรรมชาติของสังคมไทยที่มีความสุขช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เอื้ออาทรต่อกัน และยึดหลักพุทธธรรมในพระบรมพุทธานุภาพในการดำเนินชีวิตและการเกษตร เพื่อจะได้อยู่ดีมีความสุข การอยู่ดีมีสุขเกิดขึ้นได้จากหลักหัวใจเศรษฐกิจตามวิถีพุทธวัฒนธรรม จะทำให้ลดต้นทุนการปลูกข้าวได้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

นโยบายจากภาครัฐ

1. กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติเพื่อผลักดันและขับเคลื่อนการพัฒนาข้าวของประเทศ
2. ดำเนินการบูรณาการแนวทางมาตรการ แผนงานและงบประมาณกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาข้าว
3. จัดระบบการประสานงานและการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อกำกับดูแลและเร่งรัดการดำเนินงานของส่วนราชการและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย พร้อมทั้งกำหนดงานของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ให้มีความเหมาะสม
4. แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลเพื่อมอบหมายให้ดำเนินการได้ตามที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อช่วยปฏิบัติงานการส่งเสริมและพัฒนาข้าวตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาในระดับมหภาค คือในระดับกว้างทั่วทุกภาคของประเทศไทย จะได้เข้าใจสภาพปัญหาของชาวไทยในระดับประเทศมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมการพัฒนาชุมชน. (2549). *คู่มือปฏิบัติการเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนเพื่อยกระดับรายได้ครัวเรือน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2550). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมเป็นสังคมที่พึ่งพาและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิริติ บุญเจือ. (2551). *จริยศาสตร์ตามหลักวิชาการสากล*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม.
- คณะกรรมการยุทธศาสตร์เศรษฐกิจฐานราก. (2559). *การส่งเสริมการพัฒนาระบบเศรษฐกิจฐานราก*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน).
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2551). *พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- อำพน กิตติอำพน. (2547). *รายงานการสำรวจเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.